

Valor, premiat

Dotze representants d'entitats culturals i cíviques del País Valencià decidiren concedir, no sense discussions, la quarta edició del Premi de les Lletres de la Comunitat Valenciana (quina terminologia!) a Enric Valor. Entre la mitja dotzena de candidats, finalment, l'obra extensa i acurada de l'escriptor castallut s'imposà a candidats com l'historiador Maravall i l'escriptor i antòleg Lluís Guarner. Aquest guardó que convoca l'Ajuntament de València i que ha estat guanyat per Fuster, Gil-Albert i Estellés, s'afegeix, així, al reconeixement que últimament rep l'obra de Valor, tant pel que fa a les *Rondalles* (ara editades per la Federació d'Entitats Culturals) com a les

Enric Valor, l'hora dels premis

/ Jesús Ciscar

novelles publicades per Prometeo i per l'editor, tristament desaparegut, Fernando Torres.

En el transcurs d'un acte, a celebrar el dia 25 al Saló del Consolat del Mar de la Llotja de València, Valor rebrà el premi de mans de les autoritats.

Juntament amb els guanyadors dels premis de la crítica i Ciutat de València. Entre els premiats per la crítica —enguany amb un sistema de jurats absolutament diferent al d'edicions anteriors— hi ha Salvador Jàfer, en poesia, pel llibre *Els caçadors salvat-*

ges; Josep Franco, en novel·la, per *Calidoscopi*, i Vicent Salvador, en assaig, pel seu estudi sobre la teoria del fet poètic. Els premis de la crítica es concedeixen —en castellà i en «valencià»— a obres editades en el termini d'un any anterior a la convocatòria.

Els premis Ciutat de València, d'altra banda, es concedeixen a obres inèdites, en les especialitats de narrativa, poesia i assaig, tant en castellà com en «valencià», i en teatre valencià.

L'atractiu del lliurament d'aquests premis —que altres anys s'ha inscrit en una Setmana de les Lletres Valencianes— ve donat enguany per la conferència que, amb aquest motiu, pronunciarà a la Llotja, el dia 24, a les 19 hores, David Rosenthal sobre «L'aventura americana del Tirant lo Blanch» i pel recital de Maria del Mar Bonet, el dia 25, a les 10.30, al Teatre Olympia.

Del mort i la frontera

Diu que els gorilles i altres bèsties antropoides són rigorosament territorials. Els pitecantrops i congèneres perduts, segurament, també ho eren. I els homes més o menys *sapientes* ho són fins a l'extrem. Fins a tal extrem, que han aconseguit de distribuir el planeta en territoris estrictament delimitats, dibuixats amb ratlles precises i sagrades.

Tan sagrades, que són místicament inviolables, com una monja tancada o una vestal, sots pena de les més terribles malediccions del cel i de

la terra. Per això, un mort a la frontera és un mort de categoria transcendent. Per això la TVE, fa pocs dies, ens ha tingut una setmana sencera refregant-nos pels ulls a migdia i a la nit el cas del pobre pescador d'Ayamonte mort per un guàrdia portugués.

Ja se sap (?) que la missió d'un guàrdia —inclosos els *guardinhas* de Portugal— és arrestar els infractors de la llei, no assassinar-los. Però és el cas que si el pobre home d'Ayamonte hagués estat assassinat per un

El punt de Mira

guàrdia vestit de verd i amb tricorni, i en aquesta banda de la ratlla, la santa TVE no li hauria dedicat més d'un minut de telediari, com un lamentable *fait divers* domèstic, i prou. D'exemples, no en falten, encara en aquests darrers anys: manifestants, per exemple, que continuen volant com els ocells i rebent bales disparades a l'aire.

Ara bé, aquell desgraciat va ser mort a l'altra banda de la ratlla, i per un guàrdia de diferent uniforme. Ah, escàndol intolerable i santa indignació: ¡un d'ells, en la ratlla, ha matat un dels nostres! L'estúpida humana, en aquest segle on la ratlla del mapa és límit i marc de tota la moral, és ja infinita. I les televisions de tot el món la multipliquen per mil.

Joan F. Mira